

[Henrik Dam Kristensen]

respørgselsdebat om fiskeriets situation og erhvervets fremtidige muligheder. Denne debat var bl.a. fremprovokeret af fiskeriets organisationer, men også borgmestre fra forskellige kommuner, hvor fiskeriet har særlig stor betydning. Baggrunden var selvfølgelig fiskeriets krise, der i høj grad påvirker de familier, der lever af fiskeri, hvad enten det er på havet eller i industrien.

Fiskeridebatten i november 1991 mundede bl.a. ud i vedtagelsen af en dagsorden, hvori det bl.a. hed, at bevaringen af fiskebestanden i større udstrækning skulle ske ved at påvirke fiskeriudøvelsen med positive incitament, en langsigtet udvikling og fornyelse af flåden under hensyn til sammenhæng mellem fangstmuligheder og fangstkapacitet. Denne dagsorden blev vedtaget af et stort flertal i Folketinget.

Baggrunden for debatten i dag er fiskeriministerens reddegørelse, og situationen for erhvervet er ikke blevet bedre end i 1991. Der går ikke en uge, uden at tv, radio eller dagspressen har overskrifter om fiskernes hverdag. Der synes at brede sig en større og større pessimisme, samtidig med at udtalelserne bliver skrappere. Fiskerne taler om, at situationen er uholdbar, der er ikke fisk nok til den tonnage, der findes. Gode fisk smides over bord, fordi kvoten er opbrugt, og fiskerne ved, at de fisk, der smides ud, ikke overlever. Det er et alvorligt problem, som vi hurtigt må finde en løsning på. Udsmidning af fisk i de mængder, vi ser, er uæstetisk og bestemt ikke med til at skabe folkelig forståelse. Flere og flere fiskere taler åbenlyst om, at der fiskes meget ulovligt, og at reglerne er så komplicerede, at det næsten er umuligt at fiske lovligt.

Dansk fiskeripolitik er selvfølgelig afhængig af EF's fiskeripolitik. Senere i denne måned er der et vigtigt rådsmøde om den fremtidige fiskeripolitik, og fiskeriministeren skal selvfølgelig have et mandat i Markedsudvalget. Men jeg vil gerne opfordre fiskeriministeren til meget hurtigt i det nye år at komme med en reddegørelse om den EF-politik, der er vedtaget til den tid, hvilken betydning den vil få for dansk fiskeripolitik, og endelig – og det er endnu vigtigere – hvad Danmark skal gøre for hurtigt at leve op til bl.a. den dagsorden, der blev vedtaget i 1991. At det har stor betydning, hvad der beslutes i EF, fremgår klart af reddegørelsen, men som sagt skal ministeren senere have

mandat i Markedsudvalget til revision af EF's fiskeripolitik.

På andre områder i EF-samarbejdet er der eksempler på, at andre lande ikke i samme grad som Danmark lever op til vedtagelser i Fællesskabet, bl.a. er mælkekvotesagen fra Italien velkendt. Har vi inden for fiskeriet også eksempler på, at andre lande har svært ved at efterleve bestemmelser, som er vedtaget i Fællesskabet? Hvis det er tilfældet, må man spørge, hvad der gøres for at få medlemslandene til at leve op til Fællesskabets beslutninger.

Et andet forhold, som er svært at bedømme på nuværende tidspunkt, er, hvilken betydning det kan få for dansk fiskeri, at der i øjeblikket er en række nye ansøgerlande, først og fremmest Norge og Sverige.

Danmark har reduceret fiskerflådens kapacitet, men spørgsmålet er, om det sker på den rigtige måde. Vil den politik, vi fører, resultere i, at Danmark har en forholdsvis lille flåde, som til gengæld består af meget store både, som er i stand til at fiske langt, langt det meste af kvoten, så resten kan klares af et antal meget små både? Hvis det virkelig er sådan, er det selvfølgelig ikke en udvikling, som Socialdemokratiet vil medvirke til.

Under debatten i 1991 gav flere udtryk for, at man burde finde frem til et system, der betyder, at fiskeri i indre farvande i hovedsagen var forbeholdt de mindre både. Det er ikke noget, fiskeriministeren har taget særlig højtideligt, men det er mit indtryk, at vi er nødt til at fortsætte den diskussion, med eller uden ministerens positive medvirken.

Socialdemokratiet er indstillet på, at der skal finde en kapacitetstilpasning sted, og at vi ikke må glemme at forny og modernisere flåden. Moderniseringer og nybygninger må medvirke til at sikre mere skånsomme fangstmetoder, lavere energiomkostninger, mulighed for bedre behandling af de fangne fisk og endelig større sikkerhed på arbejdspladserne om bord. Det er også afgørende vigtigt at tage fat på andre ting som f.eks. debatten om tekniske bevaringsforanstaltninger, fredning i gydeperioderne samt fiskepleje. Alle disse forhold er vigtige i bestræbelserne på at skabe rimelige vilkår for dansk fiskeri.

Flere og flere har givet udtryk for, at fredning i gydeperioder måske er det vigtigste tiltag. Sammenligningen med, at en landmand